

תפ"ח (חיפה) 4544-06-13 - מדינת ישראל נ' פלוני

פלילי - חוק העונשין - עבירות מין

var MareMakom = "תפח (חיפה) 4544-06-13 - מדינת ישראל נ' פלוני, תק-מח 2015(1), 5(04/01/2015)";
{p.IDHidden{display:none

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 4544-06-13 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני הרכב השופטים: ח' הורוביץ (אב"ד)
א' טובי
ת' שרון נתנאל

המאשימה	מדינת ישראל ע"י עו"ד גב' יעל ויסהוף, פרקליטות פלילית מחוז חיפה
---------	--

נגד

הנאשם	פלוני (עציר) ע"י ב"כ עו"ד לירן אוחיון ועו"ד יעקב מלול
-------	--

גזר דין

א. מבוא

1. הרשענו את הנאשם בביצוע העבירות המפורטות בשני האישומים שנכללו בכו

באישום הראשון -

א. מעשי סדום בבת משפחה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) - ט
351(א)+347(ב) + 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונש

עמוד 1

[החוק]

ב. מעשים מגונים בבת משפחה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיפים 351(ג)(2) + 348(ב) + 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק.

ג. אינוס בת משפחה (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 351(ב) לחוק.

ד. מעשי סדום בת משפחה (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 351(ב) לחוק.

ה. מעשים מגונים בקטינה בת משפחה (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיפים 351(ג)(3) + 348 לחוק.

ו. איומים (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

ז. תקיפה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיפים 379 + 382(ב)(2) לחוק.

באישום השני -

א. מעשי סדום בבת משפחה בנסיבות מחמירות עם אחר (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיפים 351(א) + 347(ב) + 345(ב)(5) + 345(א)(1) לחוק.

ב. מעשים מגונים בבת משפחה בנסיבות מחמירות עם אחר (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיפים 351(ג)(2) + 348(ב) + 345(ב)(1) + 345(ב)(5) + 345(א)(1) לחוק.

2. הנאשם כפר בכל המיוחס לו, והורשע על ידינו לאחר ניהול משפט הוכחות ממושך, במהלכו העידו בין שאר עדי התביעה, המתלוננת, אמה ובתו הביולוגית של הנאשם, "האחר" עמו ביצע הנאשם את העבירות המפורטות באישום השני וכן הנאשם ועדי הגנה רבים.

3. העובדות הנוגעות לעניין תוארו בהרחבה בהכרעת הדין, ובקצירת האומר נציין, כי הנאשם היה בן זוגה של אמה של המתלוננת, ילידת 1994, וגידל אותה כאב מעת היותה פעוטה בת כשנתיים. הנאשם החל לבצע מעשיו במתלוננת בשנת 2008 וביצעם עד חודש מאי 2013, מועד בו הוגשה התלונה והנאשם נעצר. המעשים כללו מעשים מגונים בגופה, חיכוך איבר מינו בין רגליה, החדרת איבר מינו לפיה ובעילה. לעיתים תוך הפעלת כוח, הכל בניגוד לרצונה, תוך איום במילים ובאמצעות חרב גדולה.

בהיות המתלוננת כבת 15, ב- 3 אירועים שונים, הביא אותה הנאשם לבית חברו "הזקן", על מנת שהאחרון יבצע בה מעשים מיניים בניגוד לרצונה. שם, "הזקן" ביצע במתלוננת מעשי סדום ומעשים מגונים, כשהנאשם צפה במעשים, פעל כדי לאלצה לבצעם ואף הצטרף וגם הוא ביצע במתלוננת עבירות מין רבות וקשות.

4. הפנינו את הנאשם להערכת מסוכנות וקבלנו גם תסקיר נפגעת עבירה. האמור בהם יסוקר להלן.

ב. חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות

5. הנאשם יליד 1975 עלה בגפו לישראל מברית המועצות (....) בשנת 1993. הנאשם סיים 12

ש"ל, שירת שירות צבאי מלא וטרם מעצרו, עבד

אמו נפטרה בהיותו בן 14. זמן קצר לאחר מכן אביו נישא בשנית, מאז נותק עמו הקשר. הנאשם התגורר עם סבתו מצד אמו עד עלייתו לישראל. הנאשם השלים לימודים בארץ ועבד באופן סדיר. סמוך לעלייתו הכיר את אמו בתו הביולוגית, שנולדה בשנת 1995. האם לא תפקדה ולכן הבת נלקחה ממנה, ולאחר מאבק משפטי קיבל הנאשם משמורת על בתו הביולוגית, הצעירה בשנה מהמתלוננת. זו היום חיילת ומתגוררת עם אמה של המתלוננת.

6. המתלוננת הייתה בת כשנה כשהנאשם הכיר את אמה, לאחר מכן עברו להתגורר בבית משותף, גם בתו התגוררה עמם ונולד בנם. הנאשם מכחיש את ביצוע העבירות, לטענתו, אמה של המתלוננת תכננה את הכול מתוך כוונה לנשלו מהבית, שהוא שילם עבורו עד לאחרונה. כמו כן, המתלוננת התלוננה, כי "היא אוהבת לצאת והיא אוהבת גראס, מין. אני הפרעתי לה...". "הנאשם שלל מסוכנות פוטנציאלית, שכן לדבריו לא עשה דבר".

7. בשאלות בעניין התפתחות מינית ומערכות זוגיות, שיתוף הפעולה של הנאשם "היה חלקי, דיבר לאט, ניכר כי בורר את מילותיו". הוא שלל בעיות בתפקוד המיני.

8. בדו"ח מהשירותים החברתיים בעיריית מיום 27.06.13, נכתב כי: "...האם ובתה ס' מאוד חוששות ממנו, והוא איים עליהן "אני אהרוג אתכן אם תספרו". הן נמצאות בפחד מתמיד וחוששות שהוא עלול לפגוע בהן.

9. חבריו ובני דודיו, וכן דודתו, מגיעים לבקרו ומאמינים בחפותו. לדבריו, התנהגותו בכלא חיובית ללא קשיים מיוחדים. הוא שלל צורך בטיפול, שכן אינו עבריון מין.

10. מעריכת המסוכנות התרשמה כי מדובר ב"אדם עם קווי אישיות נרקסיסטית, נוקשה מאוד בדרישותיו ובציפיותיו..., אינו מסוגל להתייחס להתנהגותו השלילית"; "בעל דימוי עצמי ודימוי עצמי גברי נמוך כשהצורך שלו בשליטה על סביבתו מחזק את הדימוי העצמי". הוא "אינו מגלה תובנה לפגיעה בקורבן ולנזק שגרם לה. עושה שימוש במנגנוני הגנה של הכחשה והשלכה, כמו כן בלטו עיוותי חשיבה בהתייחס לעבירות שנעשו על ידי משהו אחר" וביחס לקורבן.

11. מעריכת המסוכנות, בצינה את "הגורמים הסטטיים", מצאה כי לנאשם אין הרשעות נוספות בעבירות מין ולא ידוע על שימוש בסמים ו/או אלקהוול, שמר על רצף תעסוקתי וקיים מערכת זוגית עם אישה בוגרת, והפגיעה הייתה בבת משפחה, במקום פרטי.

הפגיעה בקורבן הייתה לאורך תקופה, גם בעת שהמתלוננת הייתה בת 13 עד 15, והוא ביצע את המעשים תוך שימוש בכוח ואיומים, ואף ביחד עם אחר, וכי "הגורמים הללו נמצאו בספרות המחקרית בתחום הערכת המסוכנות המינית כגורמים מגבירי מסוכנות".

באשר ל"פקטורים הדינאמיים": "מדובר בעבריון מין, אשר אינו לוקח אחריות על ביצוע העבירות..., אינו מגלה תובנה לגורמי סיכון, עושה שימוש במנגנוני הכחשה והשלכה. אינו מגלה אמפתיה לקורבן..., אינו מגלה מוטיבציה, רצון או צורך לשילוב בטיפול".

לסיכום, קבעה המעריכה כי רמת מסוכנותו המינית של הנאשם הינה "בינונית-נמוכה לטווח הארוך".

ג. תסקיר נפגעת עבירה

.....

ד. ראיות לעניין העונש

19. לנאשם אין ר"פ ולא הוגשו ראיות מטעם המאשימה.

20. מטעם הנאשם העידו 2 עדות הגנה, מכרות של הנאשם, אם ובתה בת ה-27. הן העידו שהנאשם עזר להן רבות, תמך בהן במשך שנים רבות וכי הינו אדם טוב, המוכן לעזור ולתרום לאחרים. הנאשם מעולם לא דיבר או רמז בנושא מיני כלשהו. הנאשם היה חבר טוב ואב דואג.

ה. טענות הצדדים

21. ב"כ המאשימה הפירטה והדגישה את מעשיו החמורים של הנאשם. "מדובר בהחפצת אדם במלוא מובן המילה". הנאשם הפך את המתלוננת ל"בובה על חוט" תוך שהוא מתעלם מרצונה, תחנוניה, כבודה וזכותה לשלמות גופה ונפשה.

הפרקליטה ביקשה ליתן משקל לחומרה, לשימוש באלימות, באיומים, בין היתר באמצעות חרב, למניפולטיביות בה התנהל הנאשם כלפי המתלוננת, כשהוא מבהיר לה ששלומו הבית, איחוד המשפחה ובפרט שלומה הפיזי והנפשי של אמה מצויים בידיה. היא עמדה על כך שקיים פער בלתי נתפס בין הדמות המסורה, האבהית, הנורמטיבית לכאורה שהנאשם השקיע מאמץ רב להציג בכל הסביבה שלו, לבין הדמות המעוותת שהעבירה את המתלוננת גיהנום של ממש. עוד הדגישה, שהעבירות בוצעו בבית וגם כשהמתלוננת שהתה בפנימייה, הנאשם לא נרתע מלבצע בה עבירות מין.

לדבריה, ניתן לראות בעבירות שבאישום הראשון מסכת אחת ולהטיל עונש כולל בגין מסכת החיים השגרתית האיומה המפורטת שם. מתחם הענישה המוצע, לאחר שהובאו בחשבון חומרת העבירות, התמשכותן, גילה של המתלוננת, מעמדו של הנאשם כאביו וכמי שנתונה למרותו והשימוש באלימות- 25 עד 30 שנות מאסר.

22. עוד טענה ב"כ המאשימה, כי האירועים המפורטים באישום השני, מביאים את המסכת האיומה הזו לשיאה. אב שלוקח את בתו, בת 14-15, לאדם מבוגר (ובחוויה שלה הוא אדם זקן), כשהיא מתנגדת ובוכה, מורה לה לציית לפקודותיו, כולל שימוש בכוח, צופה ב"זקן" מבצע בה מעשים מיניים חמורים ואף הוא מצטרף וטוען שזהו עונש חינוכי.

23. ביחס לאישום השני, טענה הפרקליטה כי מדובר במסכת נפרדת וכי יש לקבוע עונש נפרד בגין כל אחד מהאירועים בהם לקח הנאשם את המתלוננת ל"זקן". המתלוננת חוותה כל אירוע

כזה בנפרד ולא באופן חופף. מתחם הענישה המוצע, בגין כל אחד משלושת האירועים, נע בין 10 ל- 15 שנות מאסר.

הפרקליטה הבהירה כי במשפטו של החבר ("הזקן") הציעה המאשימה מתחם ענישה שנע בין 7 ל- 10 שנות מאסר. היא נימקה זאת בכך, שהנאשם הינו העבריין הדומיננטי, רק בעניינו של הנאשם מדובר בבת משפחה, עובדה המשנה נורמטיבית את מצבם של השניים ומאבחנת ביניהם. השליטה המלאה בשלושת האירועים הייתה בידי הנאשם.

ביהמ"ש גזר על האחר, בת.פ. 39285-07-13 מחוזי חיפה, לאחר שקבע מתחם שנע בין 3 ל- 5 שנות מאסר בגין כל אחד משלושת האירועים, מתוך שהתחשב בהודאת הנאשם ובנסיבותיו האישיות, 5.5 שנות מאסר (גזה"ד הוגש לעיונו). המדינה הגישה ערעור על עונש זה, שטרם נדון.

24. ב"כ המאשימה הוסיפה כי אין טעם ממשי להקל עם הנאשם, שלא קיבל אחריות על מעשיו, שהעמיד את המתלוננת לחקירה נגדית ארוכה וקשה ואינו מגלה שום אמפטיה כלפיה. היא הפנתה לעניין זה לחוות דעת מעריכת המסוכנות.

היא ביקשה שיוטל על הנאשם "עונש מאסר ממושך ביותר, מע"ת, קנס ופיצוי גבוה ומשמעותי למתלוננת", שנזקיה ולו בחלקם פורטו בתסקיר הקורבן ואף צוין כי היא זקוקה להמשך טיפול נפשי.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקת ביהמ"ש העליון.

25. ב"כ הנאשם הפנו לעיקרון "ההלימה" הקבוע בחוק ולטעמם יש לראות בכל האירועים מסכת אחת, אירוע אחד, לקבוע מתחם אחד ולהטיל עונש אחד בלבד.

אמנם מדובר בשני אישומים בהם הורשע הנאשם, אך מדובר באותה מתלוננת, ורצף האירועים באישום הראשון הוא משנת 2008 עד 2013, כשהאישום השני מצוי במתחם אותם זמנים.

הסנגורים טענו, כי מתחם הענישה הכולל נע בין 7 ל- 12 שנים.

26. באשר לעונש שיש להטיל על הנאשם בתוך המתחם האמור, נטען כי זכותו של הנאשם הייתה לנהל את משפטו עד תומו ואין לזקוף זאת לחובתו.

לזכות הנאשם עבר נקי. כמו כן הפנה הסנגור לכך שעל אף נסיבות חייו וגדילתו הבעייתיים של הנאשם, כמפורט בחוו"ד של המרכז להערכת מסוכנות, הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי. עוה"ד הפנה גם לעדויות האופי שסיפרו על הנתניה והעזרה שלו, דבר שליווה אותו לכל אורך חייו.

עוד הוסיף הסנגור ופירט את הנזק שנגרם לנאשם עצמו. עד מעצרו היה בעל משפחה וחיוו נהרסו. גם המתלוננת עצמה ציינה את העובדה שמעבר למעשים המיניים, מדובר באב טוב, שדואג, שמגיע לכל אסיפות ההורים. הנאשם נלחם על בתו הביולוגית, וחרף "חזקת הגיל הרך" הוא קיבל משמורת מלאה עליה. לנאשם ילד בן 12 שגם לו נגרם נזק, וגם לבתו הביולוגית של הנאשם נגרם נזק. מדובר במאסר ראשון של הנאשם ומעריכת המסוכנות קבעה מסוכנות מינית

בינונית נמוכה לטווח הארוך וזאת על אף כפירתו של הנאשם בעבירות בהן הורשע.

27. לטענת הסנגורים, מכלול הנסיבות, המלמד כי לזכות הנאשם מתקיימים כל סעיפי תיקון 113 הפועלים לזכות נאשם, מצדיק לגזור עליו עונש בחלקו התחתון של מתחם הענישה שהציעו. הם הגישו אסופת פס"ד התומכת, לטעמם, בטיעוניהם.

28. משניתנה לנאשם זכות לומר "דברו האחרון", השיב כי אינו רוצה לומר דבר.

ו. דין

29. מעשיו של הנאשם, כפי שתוארו בהכרעת הדין, ובתמצית לעיל, בזויים הם ומעוררים שאט נפש. הנאשם, ששימש אביה של המתלוננת, שאמור היה להגן ולשמור עליה, חילל את גופה, תוך שהוא מסב לה סבל פיזי ונפשי רב. הנאשם גרם לה לנזק ממשי, כפי שתואר בהרחבה בתסקיר הקרבן. בנוסף, אמנם, אין לדעת את שיעורו ואת משמעויותיו, לטווח הרחוק, אך משקעי המעשים החמורים ברורים וזועקים.

המתלוננת נאלצה להתמודד עם מפלצת בדמות מלאך, כך הציג עצמו הנאשם בפני הסביבה, דבר שהקשה עליה, בין השאר, לחשוף את האירועים במועד מוקדם יותר ולהתמודד עם הסביבה, כמפורט בתסקיר הקרבן.

30. אין מדובר בכישלון חד פעמי, אלא במעשי עבירה רבים, שבוצעו לאורך שנים, מעת היותה בת 12 ועד שנעצר. מעשים שהחמירו והסלימו, עד שהנאשם אף בעל את המתלוננת בניגוד לרצונה, ביתק את בתוליה, על אף שידע שהיא מייחסת לשמירה על תומתה, חשיבות רבה. המעשים בוצעו ונשנו, בימים, בלילות, בבית ואף בהיותה בפנימייה, תוך שהנאשם דורש ממנה ומאיים עליה שלא לספר לאיש על מעשיו הנפשעים, כשהוא מפחיד אותה בהתנהגותו, במילים ובאמצעות חרב.

לא זאת אף זאת, הנאשם הביא את המתלוננת, נערה צעירה לחברו "הזקן", על מנת ששניהם יחדיו יבצעו בה מעשי סדום ומעשים מגונים וזאת תוך שהוא מתעלם מבכיה, תחנוניה והתנגדותה. מדובר במעשים סוטים ומבחילים. על אף שהנאשם הציג עצמו, כאב אוהב ודואג, הוא הביא את המתלוננת לבית חברו כקרבן לביצוע עבירות מין, 3 פעמים!

אין נפקא מינה שאין קשר דם בין הנאשם למתלוננת. בפועל הוא היה אביה לכל דבר ועניין והיא הייתה נתונה למרותו ול"חסדיו". במקום ילדות רגילה וטובה, לה ראויים כל ילד וילדה, השליך הנאשם את המתלוננת למציאות מעוררת חלחלה, עת שימשה, מתוך פחד, כחפץ וקורבן תמים לדחפיו האפלים וליצריו המעוותים. מעשיו ראויים לענישה מחמירה.

31. אשר למדיניות הענישה בתיקים כגון דא, נפנה לדברי כב' השופטת ארבל בע"פ 10673/04 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, ניתן ביום 1.6.08):

"עבירות מעין אלה בהן הורשע המערער הן מהבזויות שעלי ספר החוקים שלנו. ראויות הן למענה שיפוטי מחמיר, חד-משמעי וברור, המעמיד במרכז את

עמוד 6

הפגיעה בקרבן צעיר וחסר אונים מידיו של בן משפחה קרוב המנצל לרעה את גילו, את הקרבה המשפחתית ואת האמון שנתן בו הקטין התמים. על העונש לשקף את סלידתה של החברה ממעשים אלה ולשדר מסר מרתיע לעבריינים בכוח. כן נדרש העונש לשקף את ההגנה שפורש בית המשפט על המתלוננת, קרבן העבירה, שלאחר מסע של ייסורים והתחבטויות גייסה כוחותיה והרהיבה עוז לחשוף את המעשים שבוצעו בה על ידי אביה מולידה. על העונש להלום את חומרת המעשים ולהשיב למי שחמס במו ידיו את ילדותה של בתו כגמולו, תוך הבטחת שלומה של המתלוננת ... זאת ועוד, גם אם עונש חמור הוטל על המערער, ספק בעיני אם שקול הוא לנזק הנפשי והרגשי שנגרם למתלוננת. את היקפו של זה לא יידע איש לאמוד, אך זאת נדע כולנו - כי מעשים אלה צורבים כברזל מלובן נפשו של ילד ומותירים צלקות שלעולם לא תימחינה."

עוד נזכיר את דברי בית המשפט העליון בע"פ 1687/93 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, ניתן ביום 4.10.94), בהתייחס לעבירות מין שביצע אב בבתו, בהן הודה במסגרת הסדר טיעון:

"בין אם הדבר נובע מדחפים פתולוגים ובין אם נובע הוא מתוך נורמות וערכים מעוותים, יש להעניש עושי מעשים אלה בכל חומר הדין. מקומם של מעשים כאלה לא יכירם בחברה מתוקנת המושתתת על ערכים של כבוד האדם וחירותו ועל דאגה וחרדה לרווחתם של קטינים הגדלים בתוכה, הזכאים לילדות תקינה ללא פגיעות גופניות ונפשיות מאף אדם, ובודאי לא מבני משפחה קרובים המופקדים על חינוכם, גידולם ורווחתם."

כמו כן, לאחרונה, בע"פ 7951/12 פלוני נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 7.4.14), במקרה דומה, של אב שבמשך שנים ביצע מעשי סדום ומעשי מין נוספים בבתו הקטינה, טרם שמלאו לה 16 שנה, גזר ביהמ"ש העליון 26 שנות מאסר בפועל (במקום 32 שנות מאסר בפועל, שגזר ביהמ"ש המחוזי), בנוסף למאסר על תנאי ופיצוי בסך של 258,000 ₪. ביהמ"ש העליון ציין, כי:

"מעשיו של המערער הם מחרידים. קשה להביע את הזעזוע, את הזוועה שהייתה מנת חלקה של המתלוננת, התעללות מינית על בסיס יום-יומי לאורך שנים, תוך ניצול משווע של חוסר אונים מצדה כלפיו, בת קטינה אל מול אביה... פשוט וברור אפוא כי נדרש עונש קשה ומכביד מאד כגמול הולם על מעשיו הרעים של המערער, על מנת להרתיע, וכדי למצות את כל תכליות הענישה. ראוי המערער לשנים ארוכות מאד מאחורי סורג ובריח; ראוי הוא, וראויים אחרים שכמותו למען יראו ויראו, ועל מנת להבטיח את בטחונם של קורבנות פוטנציאליים לעבירות מין בכלל, ובתוך המשפחה בפרט. אלו האחרונים זקוקים באופן מיוחד להגנה שכזו, בגלל חוסר האונים שבו הם נתונים באין מושיע ומגן בתוך המשפחה."

32. אף אנו סבורים, כי יש מקום לקבוע מתחם ענישה נפרד למסכת המפורטת באישום הראשון, המעשים הרבים החמורים שביצע הנאשם במתלוננת במשך שנים, לבין מעשיו כמי שסרסר את המתלוננת לחברו, וחבר אליו לבצע בה עבירות מין חמורות, כאמור.

לפיכך הננו קובעים, לעבירות שבאישום הראשון, מתחם ענישה כולל, הנע בין 20 עד 26 שנים.

אשר לאישום השני - כל אחת משלוש הפעמים בהן הביא הנאשם את המתלוננת אל ה"זקן" ובוצעו העבירות שפורטו לעיל, מהווה אירוע נפרד. בגין המעשים שבוצעו בכל אחת מהפעמים המפורטות באישום השני, הננו קובעים מתחם הנע בין 7 ל- 10 שנות מאסר.

נציין, כי עניינו של החבר "הזקן" שונה, הן כיוון שהנאשם היה זה שיזם את המעשים, שלט בכל שלבי ביצוע העבירות והוא זה שאילץ את המתלוננת לבצע את המעשים. המתלוננת איננה בת משפחה של "הזקן" וביהמ"ש שדן בעניינו התחשב בגילו, בחוליו ובפרט בהודייתו בעובדות כתב האישום, זאת לאחר שעוד במשטרה הודה ואף נפל אפיים ארצה בפני המתלוננת וביקש את סליחתה.

33. הנאשם לא גילה בשום שלב ועד היום, שום אמפטיה כלפי המתלוננת, לא נטל אחריות על מעשיו ולא הביע צער או חרטה. אכן זכותו הייתה לנהל את משפטו, אך ההקלה הניתנת למי שמודה ומתחרט איננה עומדת לו.

לזכות הנאשם שקלנו בעיקר את עברו הנקי, את עדויות האופי של ידידיו (גם אלו שפורטו בהכרעת הדין), את נכונותו לעזור לזולת וכן את דאגתו לצרכים הכלכליים של בני משפחתו. עם זאת נציין, כי העובדה שהנאשם מניפולטיבי ופעל כדמותו של גיבור הנובלה "**המקרה המוזר של ד"ר ג'קיל ומר הייד**" (מאת רוברט לואיס סטיבנסון), דווקא מדגישה את מסוכנותו ואת מר גורלה של המתלוננת במשך תקופה ארוכה.

לא התעלמנו מכך שמערכת המסוכנות קבעה מסוכנות בינונית נמוכה לטווח ארוך. נבהיר, כי נתנו דעתנו הן לאמור בגוף חוות הדעת של הערכת המסוכנות והן להערכה שבסוף חוות הדעת ולנימוקה.

ז. סוף דבר- העונש

34. בשים לב למתחם הענישה ולאחר ששקלנו את מלוא הנסיבות לחומרה ולקולא, ובשקלנו איזון בין שיקולי גמול, התרעה, ועקרון ההלימה, הננו גוזרים על הנאשם עונש כדלקמן:

א. בגין האירועים באישום הראשון - 18 שנות מאסר בפועל.

ב. בגין כל אחד מהאירועים באישום השני 8 שנות מאסר, קרי 24 שנות מאסר.

ג. הננו קובעים כי חלק מעונשי המאסר שלעיל יהיו חופפים כך שבסופו של דבר ירצה הנאשם 28 שנות מאסר בפועל. תקופת המאסר בפועל תימנה מיום מעצרו, 7.5.13.

ד. 3 שנות מאסר על תנאי, לבל יעבור בתוך 3 שנים עבירה לפי סימן ה' בפרק י' של חוק העונשין.

ה. הננו מחייבים את הנאשם בתשלום פיצויים למתלוננת בסך 180,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

פרסום

הננו מתירים פרסום גזה"ד, למעט פרסום שם הנאשם ושמותיהם של המתלוננת וכל העדים שהעידו בתיק זה, ולמעט כל פרט שיהא בו כדי לזהות את המתלוננת ובני משפחתה.

ניתן היום, י"ג טבת תשע"ה, 04 ינואר 2015, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם וסנגוריו.

חני הורוביץ, שופטת	אמיר טובי, שופט	תמר שרון נתנאל, שופטת
--------------------	-----------------	-----------------------